Dosarul nr. 2-175/2020

HOTĂRÎRE
În numele Legii

05 februarie 2026 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central, în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecător Roic-Botezatu Lilia
grefier Ursu Daniela

a examinat în şedinţa de judecată publică acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”ADENOSAR” către Gavriluța Grigorii privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor judicare, precum și acțiunea reconvențională la cererea de chemare în judecată înaintată de Gavriluța Grigorii către SRL ”ADENOSAR”, privind nulitatea actului juridic și încasarea cheltuielilor judicare.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În ședința de judecată s-au prezentat reprezentantul reclamantului/pîrîtului avocatul Tănase Oleg, pârâtul/reclamantul Gavriluța Grigorii și reprezentantul acestuia avocatul Ropot Veaceslav.

La data de 06.03.2026 avocatul Ropot Veaceslav în interesele pîrîtului Gavriluţa Grigorii a înregistrat cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.236 alin.(5) lit.b) CPC, hotărârea integrală a fost întocmită la data de 11 mai 2026.

Examinând cauza, în baza probelor administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanţa,

A C O N S T A T A T:

Pretențiile și argumentele reclamantului.

La data de 11 februarie 2020, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit spre examinare conform competenței, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Adenosar” către Gavriluța Grigorii privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor judicare, cererea fiind repartizată prin PIGD în mod automat aleatoriu, la aceiași dată în procedura judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul ***** Victor Olărescu.

Ulterior, la data de 07.03.2022 pricina civilă a fost repartizată prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul ***** Constantin Creţu

Prin Încheierea Vicepreşedintelui interimar al Judecătoriei Hînceşti, Corina Albu din 21 martie 2023 s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Constantin Creţu, dosarele penale, civile și contravenționale, fiind deblocate ambele sedii ale Judecătoriei Hînceşti.

Astfel, la data de 07.04.2023 pricina civilă a fost repartizată prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Central Victoria Grosu.

Prin Încheierea Vicepreşedintelui interimar al Judecătoriei Hînceşti, Corina Albu din 16 februarie 2024 s-a dispus redistribuirea aleatoriu toate dosarele din procedura judecătorului Victoria Grosu.

La data de20.02.2024 pricina civilă a fost repartizată prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Central Emil Bulat.

Prin Încheierea Preşedintelui interimar al Judecătoriei Hînceşti, Lilia Roic-Botezatu din 12 mai 2025 s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Emil Bulat, dosarele civile, fiind deblocat sediul Central al Judecătoriei Hînceşti.

Astfel, la data de 16 mai 2025 pricina civilă a fost repartizată prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Central Lilia Roic-Botezatu.

În motivarea cererii, se indică, că între SRL Adenosar, în calitate de "împrumutător" și Gavriluța Grigorii în calitate de împrumutat" la data de 04.06.2018 s-a încheiat un contract de împrumut, materializat în recipisă. Potrivit recipisei, Gavriluța Grigorii a primit cu titlu de împrumut suma de 25 000,00 lei, pentru care s-a obligat să-i restituie până în data de 01.09.2018. La scadența - 01.09.2018 pârâtul nu a restituit suma împrumutată, iar la moment datoria înregistrată este de 25 000,00 lei, fiind obligație neexecutată. Menţionează, că la reclamația expediată pârâtul nu a luat nici o atitudine de restituire a împrumutului, ceea ce pune în evidență o culpă gravă în îndeplinirea obligațiilor asumate.

Notează, că pînă în prezent, pîrîtul nu a efectuat nici o acţiune de restituiure a sumei, motiv pentru care partea reclamantă este îndreptăţită să ceară restituirea sumei de 25 000 lei şi dobînda de întîrziere, întrucît obligaţia este certă, lichidă şi exigibilă.Astfel, la împlinirea scadenţei şi pînă la sesizarea instanţei de judecată, dobînda de întîrziere constituie suma de 4 401,03 lei , calculată pentru perioada 03.09.2018-18.10.2019.

Solicită încasarea de la Gavriluţa Grigorii în beneficiul SRL “ Adenosar “ datoria în sumă de 25 000 lei, dobînda de întîrziere în sumă de 4 401,03 lei şi a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat şi cheltuielile de asistenţă juridică.

Totodată, avocatul Ropot Veaceslav în interesele pîrîtului Gavriluţa Grigorii a înaintat acţiune reconvenţională împotriva SRL “ Adenosar “ prin care solicită declararea nulităţii recipisei din 04.06.2018 şi încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 5000 lei (f.d. 48-54).

În motivarea acţiunii reconvenţionale, se indică că la 16 iunie 2016, Gavriluța Grigore a fost angajat de către compania S.R.L Adenosar în calitate de șofer de rute internaționale, fapt care se confirmă prin înscrierea din Carnetul de muncă eliberat pe numele reclamantului și Ordinul nr.l6/06-C din 16.06.2016 (care este deținut de compania pîrîtă). În obligația reclamantului intra transportarea diferitor mărfuri, garnituri iar uneori și mijloace de transport (remorci). Pentru realizarea atribuțiilor de serviciu, Gavriluța Grigore ca și alți șoferi de curse internaționale din cadrul companiei erau salarizați în modul următor: pentru fiecare cursă (deplasarea din Republica Moldova - spre Germania sau alte state și respectiv viceversa reîntoarcerea din statul străin spre Republica Moldova) fiecare kilometru parcurs era achitat cu 0,10 euro/ km; suplimentar, pentru fiecare încărcătură angajatorul a stabilit un adaos de 15 euro (reieșind din considerentul că lucru presupunea atenție la integritatea bunurilor transportate); lunar salariu + adaosurile șoferului constituia între 1100- 1200 euro, deoarece într-o lună se efectuau aproximativ cîte 2 curse cu o remunerare de (500-600 euro/cursa).

Notează, că în scopul ascunderii cuantumului salariului real și pentru a nu fi impozitați de stat în întregime administrația S.R.L Adenosar, adică administratorul și în același timp fondatorul Lungu Marian și sora sa care este contabilă în aceiași companie, indicau în contractele de muncă a șoferilor un salariu denaturat de aproximativ 2000 lei, în circumstanțele în care o cursa durează pînă la 14 zile de muncă *(*transportare, așteptarea devamării, perfectarea actelor necesare și alte acțiuni) și nu poate fi achitat cu asemenea sumă simbolică de 2000 lei. Din

considerentele că șoferii primeau salariile pe bucăți și nu se înțelegea nimic din așa mod de remunerare pînă la sfîrșit de lună, la solicitarea conducătorului de autocamion administrația accepta achitarea salariului în avans pentru luna curentă și următorea,adică în total se putea solicita acordarea salariului pe maximum 2 luni consecutiv.Astfel, în legătură cu achitarea avansului respectiv,contabila companiei și administratorul obligau salariatul/șoferul să întocmească o recipisă care nu era semnată de repezentantul companiei precum că acești bani erau împrumutați de la S.R.L Adenosar, adică ar fi vorba de o datorie și nu de avans la salariu, la care se indica de obicei că ar trebui să fie întoarsă între 2 luni și 4 luni (de facto însă avansul în cauză era oprit în fiecare lună parțial din salariul șoferului).

Relatează, că asemenea practici se aplicau de cei doi frați pentru ca ei să se asigure că salariatul nu se va concedia înainte de timp de la companie și astfel ultima să nu suporte pierderi financiare. Așadar, angajatorul S.R.L Adenosar de facto ascunde sub Recipisă din 04.06.2018 care se presupune că ar fi un împrumut bănesc, un avans salarial pentru două luni anticipate pe care Gavriluța Grigore l-a solicitat companiei și care ulterior a fost stins din următoarele salarii. La caz S.R.L Adenosar, în mod conștient a recurs la un act juridic simulat, încercînd să ascundă un avans salarial sub o recipisă de împrumut bănesc, deoarece compania are o dublă contabilitate și se eschivează de la achitarea impozitelor astfel încît să nu arate autorității fiscale mărimea reală a retribuției lunare a unui șofer de curse lungi pentru a nu achita impozite mari. Pentru aceste motive S.R.L Adenosar (în special factorii de decizie a acesteia) recurg sistematic la asemenea acte juridice simulate.

Referitor la pretențiile invocate în prezenta acțiune reconvențională, atrage atenția că reclamantul a activat în cadrul S.R.L Adenosar pînă în luna iunie 2019, atunci cînd administrația companiei a refuzat să achite salariul pe luna mai 2019. În luna mai 2019, Gavriluța Grigore a realizat ultima cursă Rep.Moldova - Germania și respectiv viceversa Germania - Rep.Moldova , țară din care a transportat cu camionul Scania culoare roșie cu n/î VVS 235 în folosul companiei o remorcă nouă de tip Schmitz care valorează peste 35000 euro. La staționarea în Cehia, atunci cînd reclamantul a oprit la parcare pentru necesități personale, doi indivizi au rupt sigiliul lateral la cele două roți de rezervă din spate a remorcii și le-au sustras. La întoarcere spre camion văzînd lipsa acestor roți și sigiliul rupt pe asfalt, reclamantul a sunat angajatorului și a comunicat ce s-a întîmplat și că va chema poliția, la care administratorul a solicitat ca în nici un caz să nu cheme poliția. Necătînd la indicația angajatorului, reclamantul totuși a chemat în cîteva minute poliția la fața locului, care a întocmit un șir de acte printre care și un act care constata dreptul S.R.L Adenosar de a încasa despăgubiri de 40000 crone , cu condiția că compania îndeplinea anumite formalități pînă la 7 iulie 2019, fapt care S.R.L Adenosar nu l-a realizat. Mai tîrziu, Gavriluța Grigore, a aflat motivul pentru care administrația S.R.L Adenosar nu a dorit să-și întoarcă prejudiciul și a insistat să nu fie chemată poliția.

Mai indică, că conform Foii de parcurs din 24.05.2019 s-a constatat că reclamantul a efectuat o cursă de 5273 kilometri, pentru care S.R.L Adenosar, datora : Salariu de 5272 km x 0,10 euro/ km = 527,2 Euro (echivalentul a 10576,89 lei); Adaosul salarial 4 încărcături x 15 euro / încărcătura = 60 euro (1204,20 lei). La începutul lunii iunie 2019 atunci cînd urma a fi achitat salariul și adaosul de companie, ultimii au început să-1 preseze pe Gavriluța Grigore să întoarcă valoarea celor două roți sustrase de persoane neidentificate în Cehia declarînd că el urmează să răspundă material pentru dispariția roților și că nu-i interesează că nu este vinovat. Suplimentar, administrația invoca că reclamantul mai datorează încă 466 euro din salariul luat în avans încă în luna martie 2019, fapt care nu corespundea realității ori contabilitatea i-a reținut toată suma, achitînd lui Gavriluța Grigore din martie 2019 - pînă în mai 2019 doar cîte o sută și

ceva de euro / lunar cu titlu de salariu. La data de 1 iulie, 2 iulie și ulterior 8 iulie 2019 administrația S.R.L Adenosar a început să-l amenințe pe reclamant expediind prin programa WhatsApp mesaje prin care îl presează să întoarcă banii pentru anvelopele sustrase în suma de 1040 euro și invocă o sumă nefondată de 466 euro (drept restanță la avansul din salariu), la care reclamantul refuză aceste achitări solicitînd prezentarea dărilor de seama pe ultimele două luni de la contabilitate în privința verificării restanței susmenționate. Cîteva luni mai tîrziu în luna septembrie 2019, S.R.L Adenosar îi expediază reclamantului o reclamație identică cu cea anexată la cererea de chemare în judecată, prin care solicită achitarea celor 25000 lei. Ulterior, după încă cîteva luni reclamantul este sunat telefonic fiindu-i înaintate aceleași pretenții, la care Gavriluța Grigore solicită din nou să-i fie prezentate dările de seamă pe ultimile luni de lucru ca să verifice temeinicia solicitărilor lor privind avansul presupus neachitat și totodată dumnealui cerea achitarea salariului în mărime de 527 euro + 60 euro adaosul la salariu.

Susţine, că pentru a pune sub presiune pe angajatul său Gavriluța Grigore, S.R.L Adenosar pentru motivele invocate în pct.2.2 a prezentei cereri suplimentar a decis să recurgă cu rea-credință la prezenta acțiune civilă necătînd că avansul salarial fusese restituit încă în 2018.

Argumentele participanţilor la proces:

Reclamantul SRL " Adenosar", reprezentant avocat Tănase Oleg (pîrît reieşind din acţiunea reconvenţională) în ședința de judecată a susținut integral cererea de chemare în judecată conform temeiurilor de fapt și de drept expuse supra şi a solicitat admiterea acesteia. Referitor la cererea reconvenţională a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, or argumentul pîrîtului precum că recipisa este un act simulat, iar suma indicată reprezintă plata salariului în avans nu poate fi acceptat deoarece instanţele, ajungînd pînă la CSJ în alt litigiu au constatat că nu datorează careva sume, salariul fiind achitat în condiţiile legii. Precizează, că în recipisă este indicat expres modul plăţii.

Pîrîtul Gavriluţa Grigorii (reclamant reieşind din acţiunea reconvenţională) a susţinut acţiunea reconvenţională şi a solicitat admiterea acesteia, cu respingerea cererii de chemare în judecată. Nu recunoaştea datoria deoarece lua în avans din salariu. Era angajat, avea contract şi era prevăzută posibilitatea luării avansului. A semnat o recipisă că a luat bani ca avans. Nu ţine minte ce a scris acolo. A semnat două recipise în anii 2017-2019. Salariul la cursă e de la 500 la 630 euro, în contract e altă sumă, două ture pe lună. În 2019 a scris o recipisă şi a întors banii din salariu. Pînă nu achitai primul avans nu se dădea altul. La a două sumă din 2019 nu a avut judecată. În luna iunie 2019 s-a eliberat şi atunci nu i s-a spus că trebuie să dea banii. În recipisa din 04 iunie este scrisul său. Indică, că banii i-a întors pînă la 01 iunie. Prima recipisă este dictată, a două singur a scris-o. Suma o coordona cu administratorul domnul Marian. Banii se întorceau timp de o lună, din salariu. Recipisa cu roţile nu ştie dacă are legătură. Susţine, că nu are datorii faţă de SRL " Adenosar ".

Reprezentantul pîrîtului Gavriluţa Grigorii, avocat Ropot Veaceslav a susţinut acţiunea reconvenţională şi a solicitat admiterea acesteia, cu respingerea cererii de chemare în judecată, invocînd că recipisa este un act simulat, prezentînd în sensul dat susţienrile verbale, în formă scrisă.

Constatările şi concluziile instanţei de judecată, legislația pertinentă:

Analizând cererea și actele doveditoare depuse de reclamant, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios instanţa concluzionează, că cererea reclamantului urmează a fi admisă integral din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

În acest sens, instanţa reţine, că conform art. 10 alin.(1) Cod civil , persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna –credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 11 alin.(1) Cod civil ,buna-credinţă este un standart de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Conform art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al RM prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, explicaţiile date de părţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 240 alin. (1,3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele,determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre

părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Acceleaşi concluzii se statutează şi în Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcţionării justiţiei, adoptate de Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984.

Instanţa relevă, că prin art.6 –(1) din Legea nr.1125 din 13.06.2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova este prevăzut că dispozițiile prezentului capitol reglementează punerea în aplicare a modificărilor la Codul civil operate prin Legea nr. 133/2018. Alin.(2) dispozițiile art. 7 din Codul civil, cu modificările operate prin Legea nr. 133/2018, și prevederile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative se aplică în partea nereglementată de dispozițiile prezentului capitol. Alin.(3) din normă indică că dispozițiile Codului civil în redacția anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 133/2018 se vor interpreta autonom, fără a se putea invoca intervenirea modificărilor la Codul civil operate prin Legea nr. 133/2018.

Reieşind din normele precitate se concluzionează că speţii sunt aplicabile dispoziţiile Codului Civil din care rezultă naşterea presupuselor drepturilor și obligațiilor părților conform actului juridic din 04.06.2018, pînă la modernizarea Codului Civil care au intrat în vigoare la 01.03.2019.

Deci, conform dispoziției art.195 CC, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile.

Potrivit art.197 alin.(1) CC, act juridic cu titlu gratuit este actul prin care se procură unei părţi un folos patrimonial fără a se urmări obţinerea în schimb a unui alt folos patrimonial. Alin.(2) Act juridic cu titlu oneros este actul prin care se procură unei părţi un folos patrimonial pentru obţinerea în schimb a unui alt folos patrimonial.

Art.206 alin.(1) CC, obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.

Norma art.207 alin.(2) CC, statutează, că cauza actului juridic se prezumă pînă la proba contrară.

Prin prisma art.210 alin.(1) CC, se înțelege că actul juridic trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În conformitate cu prevederile art.867 CC, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art.871 alin.(1) CC, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului.

Din probele pertinente conform textelor de lege enunţate, administrate în speță, raportate la raportul juridic litigios dedus judecăţii, instanţa invocă următoarele constatări faptice: la data de 04.06.2018 a fost încheiat un înscris (recipisă) sub semnătură de către pîrîtul Gavriluţa Grigorii prin care confirmă că acesta a luat cu împrumut de la SRL “ Adenosar “ suma de 25 000,00 lei şi se obligă să restituie suma împrumutată pîna la data de 01.09.2018 (f.d.7).

Astfel, motivele invocate de partea reclamantă au fost confirmate prin recipisa întocmită şi semnată de către pîrîtul Gavriluţa Grigorii la 04.06.2018, ultimul neavând careva obiecții la data

semnării acestuia. Respectiv, în cauză nu s-a realizat dovada unei alte convenţii încheiate între părți, în realitate, deci nu s-a dovedit existența (ca și element al situației de fapt), a unei alte voințe interne a părților.

Prin urmare, instanța constată cu certitudine existența raportului obligațional între reclamantă și pîrîtă, ce rezultă din înscrisul citat *supra*.

Potrivit art. 512 alin. (1) CC „ în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face".

Art. 513 alin.(1) CC stipulează faptul că, „debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei."

Potrivit art. 514 CC, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 572 CC, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În acest sens, avînd în vedere cele constate supra, se concluzionează, că la încheierea contractului de împrumut, precum și valoarea acestuia a existat consimţământul părţilor,or conform art.199 alin.(1) CC - consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic, fiind exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice. Sau, obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.

Or, pîrîtul nu și-a onorat obligațiunea față de reclamant conform clauzelor recipisei încheiate între aceștia, concluzionând instanța că nu a fost respectată obligațiunea de către pîrît cu toate că la încheierea actului juridic (la caz recipisei) și-a exprimat acordul liber, neavând careva pretenții atît la suma împrumutată precum și asupra acestuia, sau altor vicii în acest sens.

În ce priveşte termenul de scadenţă, instanța reţine că scadenţa este data la care suma datorată trebuie să se afle în contul creditorului, este termenul până la care trebuie onorată obligaţia de plată, întrucât de la această dată obligaţia devine exigibilă. În principiu, debitorul nu este ţinut să-şi execute obligaţiile înainte de termen, cînd termenul de executare este stabilit în favoarea sa. Astfel fiind, în cauza dedusă judecății, instanța apreciază că din mențiunile cuprinse în recipisa perfectată la 04.06.2018, rezultă că pîrîtul s-a obligat să restituie reclamantului suma de 25 000,00 lei, sumă ce nu a fost restituită în termenul indicat în recipisă şi anume pînă la data de 01.09.2018.

Prin urmare, instanța conchide că din ansamblul probatoriului administrat în cauză a rezultat suficiente elemente care să ateste faptul juridic al împrumutului, care urma să fie returnat de către pîrîtul Gavriluţa Grigorii în termen de pînă la data de 01.09.2018.

Atestat este faptul că pîrîtul nu a achitat sau rambursat reclamantului datoria integral, or probe care ar confirma stingerea acestei obligații de către pîrîtul Gavriluţa Grigorii, instanței nu i-au fost prezentate, deşi potrivit art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La caz, instanța constată că existența raporturilor contractuale dintre reclamant şi pîrît este dovedită, că prin nerespectarea de către ultimul a obligației de restituire a sumei împrumutate, reclamantului i s-a produs un prejudiciu patrimonial cert, echivalent cu suma de bani nerestituită și cu lipsa de folosință a acesteia și că pîrîtul nu a făcut dovada unei cauze exoneratore de vinovăție cu privire la nerespectarea obligațiilor contractuale, culpa acestuia fiind prezumată, iar

recipisa perfectată la 04.06.2018 face dovada în ceea ce privește existența acordului de voință dintre părți si executării operațiunii care constituie obiectul ei.

În acest sens existenţa şi valabilitatea contractului de împrumut (la caz recipisei) este certă întrucît are o existenţă neîndoielnică, este lichidă, avînd un cuantum determinat şi exigibil determinat, pîrîtul însuşindu-şi recipisa prin semnătură.

Or, potrivit prevederilor art.208 alin.(1) CC - actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

În speță, instanța reține, că contractul de împrumut a fost încheiat între părți în formă scrisă, prin care Gavriluţa Grigorii la 04.06.2018 prin înscris autentic și semnătură sa a confirmat recepționarea împrumutului bănesc în cuantum de 25 000,00 lei, totodată ultimul obligându-se să ramburseze împrumutul bănesc pînă la data de 01.09.2018.

Astfel, motivele invocate de partea reclamantă au fost confirmate prin recipisa din 04.06.2018 semnată de însuși Gavriluţa Grigorii, ultimul neavând careva obiecții față de conținutul textului la data semnării actului juridic (recipisa). Mai mult, acesta în şedinţa de judecată a confirmat că personal a scris şi a semnat recipisa dată.

Raportând cele menționate *supra*, avînd în vedere aplicabilitatea normelor constate supra în speța dată, instanța concluzionează, că cererea de chemare în judecată depusă de reclamant este întemeiată, circumstanțe constatate prin probele pertinente care confirmă că Gavriluţa Grigorii a împrumutat de la SRL „ Adenosar „ suma de 25 000,00 lei, fapt confirmat prin recipisa anexată în original la materialele cauzei și semnată de pîrît.

Cum a fost expus mai sus, partea pîrîtă a recunoscut că anume el a fost cel care a completat recipisa din 04.06.20188 și anume autenticitatea acesteia, însă acesta și-a exprimat dezacordul față de aceasta în partea sumei reflectate în care susține că suma dată constituie avans la salariu.

Prin urmare, instanța nu poate reține ca întemeiate alegațiile pîrîtului Gavriluţa Grigorii şi a reprezentantului său, precum că suma indcată în recipisă constiuie avans la salariu, iar prin întocmirea recipisei din 04.06.2018 constituie un act simulat, or cele expuse de acesta nu sunt în contradicție cu probatoriul părții reclamante.

Astfel, la nerecunoașterea acțiunii examinate, partea pîrîtă Gavriluţa Grigorii nu a ținut cont de dispozițiile art.118 alin.(1) CPC care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În sensul dat, Gavriluţa Grigorii a pus la dispoziția instanței mai multe acte (f.d. 55-66), însă din acestea nu se reține contrariul celor descrise în recipisa din 04.06.2018 sau că începînd cu data de 01.09.2018 pînă la notificarea pîrîtului și înregistrarea acțiunii civile la 11.02.2020, împrumutatul Gavriluţa Grigorii a rambursat suma bănească în mărime de 25 000,00 lei împrumutătorului SRL 2 Adenosar “.

Deci, raportînd materialele cauzei civile deduse judecății, instanța concluzionează că în urma încheierii contractului de împrumut, la caz recipisa din 04.06.2018 în mărime de 25 000, 00 lei, împrumutătorul Gavriluţa Grigorii nu și-a onorat obligațiunile contractuale cu toate că potrivit clauzelor recipisei împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit a datoriei.

Prin urmare, în limitele legislației în vigoare precum și drepturile procesual civile SRL „ Adenosar” a pretins față de pîrîtul Gavriluţa Grigorii executarea obligațiuni contractuale care era obligat să se comporte cu bună-credință și diligență în timpul executării și stingerii obligații.

Menționînd cele expuse supra, instanța acordă prioritate concluziei părții reclamante care în mod cert deține un act juridic valabil și lipsit de careva erori ce ar duce la nulitatea acestuia, or prin întocmirea recipisei din 04.06.2018 s-au date naștere părților la drepturi și obligații reciproce cu atît mai mult că în speță a fost respectată forma prevăzută de art.210 alin.(1) CC.

Aspectele de ordin legal, privind îndeplinirea unor condiții esențiale de existența contractului au fost dovedite, atât ad probationem, cât și ad validitatem, astfel că analizând cauza sub toate aspectele, instanța v-a obliga pîrîta l-a restituirea sumei împrumutate.

Raportând cele menționate supra, avînd în vedere aplicabilitatea normelor constate supra în spețа dată, instanța concluzionează, că cererea de chemare în judecată depusă de partea reclamantă în partea ce ține împrumutul este întemeiată, circumstanțe constatate prin probele pertinente care confirmă cu certitudine temeinicia încasării de la pîrît în beneficiul reclamantului a împrumutului neachitat în sumă de 25 000, 00 lei.

Cu referire la cerința părții reclamante privind încasarea dobînzii de întîrziere, instanţa de asemenea consideră necesar admiterea acţiunii după cum urmează:

Conform prevederilor art.619 alin.(1) și (2) CC, obligaţiilor pecuniare li se aplică dobânzii pe perioada întîrzierii. Dobînda de întîrziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Art.585 CC, reglementează faptul că, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 617 alin. (1) şi (2) lit.a) CC „Punerea debitorului în întîrziere are loc dacă acesta nu execută obligaţia în urma somaţiei primite după scadenţă din partea creditorului, debitorul se consideră în întîrziere ca urmare a somaţiei. Nu este necesară somaţie în cazul în care: este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligaţiei.

Or, modalitatea de reparare a prejudiciului cauzat prin întîrziere sau executarea necorespunzătoare a obligaţiilor pecuniare cu excepţia celor izvorâte din contracte de credit bancar sau împrumut „obligaţia poate fi purtătoare de dobînda şi în cazurile prevăzute de contract", iar „dobînda de întîrziere prevăzută de art.619 CC reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întîrzierea executării obligaţiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine.

Respectiv, prin dobîndă urmează a fi înţelese atît sumele socotite în bani cu acest titlu, cît şi alte prestaţii, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preţ al utilizării împrumutului, precum şi că mărimea dobînzii urmează a fi calculată în funcţie de rata de bază a BNM , de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare şi nebancare, ţinîndu-se cont de principiul echităţii.

Astfel, în ședința de judecată instanța a constatat, că între părți la 04.06.2018 a fost încheiat contractul (recipisa) de împrumut bănesc în sumă de 25 000, 00 lei.

Potrivit calculul dobînzii de întîrziere şi propus de reclamantul SRL " Adenosar ", pîrîtul Gavriluţa Grigorii urmează să restituie o dobîndă de întîrziere pentru utilizarea împrumutului în mărime de 4 401,03 lei, calculată pentru perioada 03.09.2018-18.10.2019 (f.d.9).

Prin urmare, instanţa va dispune încasarea de la Gavriluţa Grigorii în beneficiul SRL " Adenosar " a dobînzii de întîrziere în mărime de 4 401,03 lei.

Pornind de la prevederile contractuale sus nominalizate care reflectă voința părților la caz, instanța conchide că pretenția reclamantei în partea dobânzii de întârziere este întemeiată bazându-se pe suport contractual și legal.

Cu referire la acțiunea reconvențională.

Instanța, audiind opinia participanților la proces, examinînd probatoriul elucidate în cadrul ședinței de judecată prezentat de participanții la proces, raportînd probatoriul depus în interesele lui Gavriluţa Grigorii de avocatul acestuia la probatoriul prezentat de SRL „ Adenosar „ și anume recipisa din 04.06.2018, prezența căreia a fost asigurată în original în cadrul ședinței de judecată (f.d.7), avînd la bază admiterea acțiunii inițiale, instanța vine să respingă acțiunea reconvențională în ordinea formulată de Gavriluţa Grigorii, prin reprezentantul său.

Deci, atît în acțiunea reconvențională depusă de Gavriluţa Grigorii, cît și în cadrul ședinței de judecată aceștia au invocat nulitatea absolută a recipisei din 04.06.2018 pe motivul întrunirii condițiilor încheierii unui contract simulat şi nerespectării condiţiilor de formă.

Potrivit art.216 alin.(1) din Codul civil (în vigoare la data Contractului de împrumut), „Actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).”.

Potrivit art.217 din Codul civil (în vigoare la data Contractului de împrumut): „(1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. (2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate.

Conform art.219 alin. (1) din Codul civil (în vigoare la data Contractului de împrumut), „Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor.”.

Potrivit art.221 din Codul civil, (în vigoare la data Contractului de împrumut), „(1)Actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul. (2)Actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite și ținând cont de prevederile legale citate, instanţa atestă asupra faptului că susținerile reprezentantului pîrîtului în acţiunea reconvenţională, cît şi declaraţiile acestuia în şedinţa de judecată precum că contractul de împrumut - recipisa din 04.06.2018 urmează să fie constatată nulitatea absolută acestuia deoarece este simulat, nu au fost coroborate cu probe concludente. Nu a fost invocat nici un element care să ducă la constatarea viciilor de consimțământ, recipisa a fost recunoscută de către pîrît, astfel că cele invocate vin în scopul de a-și favoriza executarea obligațiilor ce-i incubă.

Mai mult, deşi se invocă, că Gavriluţă Grigorii fiind angajat la SRL “ Adenosar “ în perioada 2016-2019 recipisa dată a cărei nulitate solicită este o formă ascunsă de avans salarial, fiind lovită de fictivitate totuşi careva probe în sensul dat nu au fost prezentate.

La fel, referitor la argumentele invocate privind neachitarea neconformă a salariului, emiterea recipisei ca avans salarial, precum şi existenţa unui incident în Cehia legat de furtul a două anvelope, care a generat un conflict, instanţa evidenţiază concluziile indicate în hotărîrea Judecătoriei Chişinău din 10.02.2022, decizia CA Chişinău din 21.03.2023 şi încheierea CSJ din 06.03.2024 unde cert s-a stability că angajatorul nu are careva datorii salariale faţă de Gavriluţa Grigorii, concluzii cce au devenit definitive şi irevocabile inlucis şi pentru instanţa de fond (f.d. 171-183). Prin urmare, argumentul privind fictivitatea recipisei în sensul achitării salariale sub formă de avans, instanţa ajunge la concluzia de a le respinge.

Or, reieșind din conținutul normelor sus specificate, instanța de judecată reiterează că nulitatea actului juridic survine în caz de lipsă ori nevalabilitate a condițiilor de fond:

consimțământ, capacitate, obiect, cauză și de formă a actului juridic civil, verbal, în scris sau autentică.

În acest sens, instanța de judecată constată, că actul juridic dedus judecății – recipisa din 04.06.2018, a fost încheiat cu consimțământul liber exprimat al părților contractante, ce dețineau capacitatea/împuternicirea de a încheia asemenea acte juridice, or partea pîrîtă nu a prezentat nici o probă ce ar combate această situație faptică, instanța nu poate lua în considerație argumentele aduse în susținerea poziției sale expusă în şedinţa de judecată.

La caz, în scopul probării celor invocate de partea pîrîtă, aceasta urma să prezinte instanței, probe incontestabile care ar proba circumstanţele şi temeiurile invocate în referinţa înaintată.

Instanţa în acest sens reţine, că probele în pricinile civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Astfel, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Totodată, instanţa reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

La fel, instanţa apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În circumstanțele date, Gavriluța Grigorii, prin reprezentantul său nu au probat crearea între împrumutat și împrumutător la 04.06.2018 unor aparențe juridice pentru terți, prin care să fie implicată neconcordanţa intenţionată între voinţa reală şi voinţa declarată care are drept scop inducerea în eroare sau amăgirea terţilor în vederea reținerii unui contract simulat. Sau în cazul dat, cei din urmă nu au comunicat care a fost motivul încheierii unui act juridic (recipisa din 04.06.2018) simulat avînd în vedere că motivele simulării unui act juridic constă în ocolirea unor dispoziţii legale imperative, fraudarea fiscului sau a creditorilor, ascunderea faţă de public a anumitor operaţii juridice etc. Cu atît mai mult că din recipisa scrisă de Gavriluța Grigorii la 04.06.2018 se atestă intenția pîrîtului de a da naşterea drepturilor și obligațiilor reciproce și producerea efectelor juridice, de unde nu se reține nulitatea absolută a recipisei din 04.06.2018 ca fiind încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic.

În speță, instanța a admis în totalitatea acțiunea inițială depusă de SRL „ Adenosar „ ca fiind întemeiată, ceia ce nemijlocit a dus la respingerea cereri reconvenționale formulate de Gavriluşa Grigorii ca fiind una neîntemiată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată menționează că potrivit prevederilor art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art.94 alin.(l) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Reclamantul SRL “ Adenosar “ a achitat taxa de stat în cuantum de 882,02 pentru înaintarea cererii de chemare în modul corespunzător, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1529 din 01.11.2019 (f.d. 2).

Luînd în considerare admiterea integrală a prezentei acţiuni împotriva lui Gavriluţa Grigorii, instanța de judecată ajunge la concluzia de a compensa taxa de stat în mărime deplină, or adresarea reclamantului în instanța de judecată a fost condiționată de încălcarea de către pîrît a drepturilor şi intereselor legitime ale reclamantului.

În atare circumstanțe, instanța de judecată va dispune încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată în suma de 882,02 lei cu titlu de cheltuieli de taxa de stat.

Potrivit prevederilor art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (11) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La materialele cauzei a fost anexată dovada că reclamantul SRL " Adenosar " a fost reprezentat de către avocatul Tănase Oleg, fapt confirmat prin mandatul avocațial nr. 1407372 din 24.07.2020, anexat la materialele cauzei (f.d.21).

Prin ordinul de plată nr. 3139 din 27.07.2020 se confirmă că SRL " Adenosar " a achitat avocatului pentru serviciile de asistență juridică suma de 7000 lei (f.d. 19).

Astfel, cît privește solicitarea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în valoare de7000 lei, instanța constată că luînd în considerare complexitatea cauzei, dificultatea problemelor juridice ridicate în speță, aportul avocatului, timpul și munca depusă de avocat, prezenţa acestuia la şedinţele de judecată fixate de către instanţă, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate și relevanța acestora, instanța va admite pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, considerînd necesar de a dispune compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 lei, apreciate ca reale, necesare și rezonabile.

Iar, pe motivul respingerii acțiunii reconvenționale depuse de Gavriluţa Grigorii, în corespundere cu dispozițiile art.art.94, 96 și 97^1 CPC instanța va respinge inclusiv cerința acestuia de recuperare a cheltuielilor judiciare cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică ca fiind neîntemeiată.

În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către partea reclamantă, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

Potrivit art.6§l al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale care statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

În conformitate cu art..238-241 CPC, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”ADENOSAR” către Gavriluța Grigorii privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor judicare.

Se încasează din contul lui Gavriluța Grigorii, a.n. ***** IDNP: ***** cu domiciliul în r-l. *****, s. *****i, în beneficiul SRL ”ADENOSAR”, IDNO:1*****, cu sediul în mun. *****datoria în mărime de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, dobînda de întîrziere în mărime de 4401,03 (patru mii patru sute unu,03) lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 882,02 (opt sute optzeci și doi,02) lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7000 (șapte mii) lei.

Acțiunea reconvențională la cererea de chemare în judecată înaintată de Gavriluța Grigorii către SRL ”ADENOSAR”, privind nulitatea actului juridic și încasarea cheltuielilor judicare, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești.

Preşedintele şedinţei,
judecător */semnătura/* *Roic-Botezatu Lilia*
Copia corespunde originalului
Judecător *Roic-Botezatu Lilia*